

Helgeand

Ett magasin för Helgeands församling
Nr 1, 2024



Svenska
kyrkan

Lund

Människans ombytlighet och Guds *trofasta kärlek*

I somras läste jag romanen ”Älskade” av Toni Morrisson. Jag har tjatat om den sedan dess eftersom jag fick en stark upplevelse av läsningen. Den behandlar ett väldigt omänskligt fenomen, nämligen slaveriet i USA. Samtidigt låter författarinnan personerna som utsätts för diverse grymheter inte bara vara offer, utan de kliver verkligen fram ur texten och blir människor av kött och blod. De som behandlades som en funktion, som bara var arbetskraft i slavägarnas ögon får en historia, de får namn, de får känslor, de blir människor. Det gör texten både sorglig och vacker samtidigt. Sorglig för att den vittnar om att människor kan kränkas så obarmhärtigt av andra människor. Vacker för att människorna som Morrisson skriver fram är vackra. Som utgångspunkt för hela romanen finns Romarbrevet 9:25 ”Det folk som inte var mitt skall jag kalla mitt folk, och henne som inte var älskad skall jag kalla min älskade”. Om den meningen är ett genuint uttryck för Guds kärlek så finns det hopp för mänskligheten.

Att älska den människa som andra älskar är inget svårt eller radikalt, det gör vi nästan automatiskt. Men med orden från Romarbrevet riktas sökljuset mot den som av olika anledningar har hamnat utanför den mänskliga omsorgen och kärleken.

Det är därför många av slaverna kunde hämta kraft i evangeliet om Jesus Kristus – världen förtryckte dem, men i deras hjärtan visste de att Gud ville något annat med deras liv.

Guds ord står hela tiden klart på de utsattas sida. Vi människor är däremot mer ombytliga kring vilka som blir föremål för vår medmänsklighet. Homosexuella sågs som sjuka för några decennier sedan, nu spikas det upp intyg i HBTQI-utbildningar i våra församlingshem. Samtidigt vet vi att hatbrotten mot dessa grupper inte upphör. Antisemitismen sågs som i det närmaste utrotad i vårt land för 10 år sedan, nu är det en fara att bära Davidsstjärnan öppet på våra gator. Kanske är den största faran för medmänskligheten att vi tror att vi är färdiga och tror att vi inte behöver fortsätta jobba på vår medmänsklighet. Det som är mest skrämmande är ju att slavägaren, antisemitisterna och homofoben ser sig som goda människor och att allt i deras värld blir bättre om bara den grupp som man hatar försvinner eller förtrycks.

När vi nu går in i julens heliga tid får vi glädjas åt att Gud inkarneras för alla människors skull och att Jesus Kristus lever i enlighet med Romarbrevets ord. Han söker den som hamnat utanför medmänskligheten



för att ge sin kärlek till den som ingen får. Det löftet gäller också dig och mig.

Med dessa ord önskar jag alla en Medmänsklig Jul. Vill du fira den i Helgeand är du varmt välkommen till våra gudstjänster.


Ola Fornling
Församlingsherde

Kontakta oss

Svenska kyrkan i Lund, växel: 046-71 87 00
Bokning av dop och vigsel: 046-71 88 88

Helgeands församling:

Församlingsexpedition: 046-71 88 03

Besöksadress: Nordanväg 11, Klostergården C

Postadress: Box 1096, 221 04 Lund

E-post: helgeandsforsamling@svenskakyrkan.se

Hemsida: svenskakyrkan.se/lund/helgeand

Facebook: facebook.com/helgeand

Ola Fornling, församlingsherde

046-71 88 30, ola.fornling@svenskakyrkan.se

Patrik Carlsson, präst

046-71 89 08, patrik.carlsson@svenskakyrkan.se

Anja Moqvist, präst

046-71 88 87, anja.moqvist@svenskakyrkan.se

Anne Ekberg, diakon

046-71 88 12, anne.ekberg@svenskakyrkan.se

Larsåke Sjöstedt, organist

046-71 87 51, larsake.sjostedt@svenskakyrkan.se

Karin Grönberg, organist

046-71 89 64, karin.gronberg2@svenskakyrkan.se

Annica Forssell, församlingspedagog

046-71 87 56, annica.forssell@svenskakyrkan.se

Jonatan Forkman, vaktmästare

046-71 89 65, jonatan.forkman@svenskakyrkan.se

Linnéa Malmqvist, husmor

046-71 89 13, linnea.malmqvist@svenskakyrkan.se

Terése G Bergström, kommunikatör

046-71 88 86, terese.bergstrom@svenskakyrkan.se

Marchen Adébo, församlingens ordförande

marchenadebo@gmail.com

Innehåll

När vi gick runt i området kring vår kyrka för att fråga människor vi mötte vad de tänker på när de hör ordet medmänniska så svarade Jacob: det är viktigt att kunna se människor. Det är de vackraste orden jag vet: se människan. Som hon är, en medmänniska. Jag tänker att det ibland är det viktigaste man kan göra, att se en människa. Man kan inte alltid hjälpa andra människor i ens närhet men man kan alltid se en människa, ge ett leende, ge ett hej när man möts eller byta något ord i väntan på att bussen kan komma. Det kan vara de enda ord som byts just den dagen och ge dagen en mening! I detta nummer av Helgeandsmagasinet finns personliga berättelser om medmänniskan. Berättelser som för tankarna vidare till filosofiska resonemang, visar på kollegial medmänsklighet, om ljus som sprids vidare och konkreta upplevelser av vad det innebär att vara medmänniska i en tid när så många landat vilsna i en ny verklighet. Vår förhoppning är att texterna ska sprida både tröst, hopp och ljus.

Året går mot sitt slut, julen är en tid när vi som medmänniskor prövas extra – vi ska räcka till för så mycket. Tänk på att stanna upp ibland, ge någon ett leende och se hur det tas emot. Leende smittar och kanske människan du ger det till för det vidare...

Vi som jobbar i Helgeands församling önskar er alla en fridfull och välsignad jul.

Terése.

Välkommen till gudstjänst	4
Biskopens julbrev	5
Helgeands arbetslag på studieresa till Växjö	6
Tänd ett ljus – och det lyser vidare	7
Varför gick prästen förbi?	8
Tankar om medmänniska	9
Händer i Helgeands församling	10
Adventstid och jul i Helgeands församling	11
En röst från församlingen: Sigvard Carlsson	12

Ett informationsblad från Svenska kyrkan i Lund, Helgeands församling

Ansvarig utgivare: Ola Fornling

Redaktör/grafisk formgivning: Terése G Bergström

Illustrationer där inget annat anges: Freepik

Framsidesbild av Carin Stern Swaning

Baksidesbild av Sigvard Carlsson

Foton där inget annat anges: Helgeands församling

Tryck: Bloms tryckeri

Distribution: Svensk Direktreklam

sensus

Församlingen samarbetar
med Sensus studieförbund.

Välkommen till *gudstjänst*

DECEMBER

1	11.00	1 sön. i advent Mässan firas i Helgeandskyrkan	Högmässa med barnens gudstjänst
8	11.00	2 sön. i advent	Högmässa med barnens gudstjänst
15	11.00	3 sön. i advent	Högmässa med barnens gudstjänst
22	11.00	4 sön. i advent	Högmässa med barnens gudstjänst
24	11.00	Julafton	Julbön
24	23.30	Julafton	Midnattsmässa

JANUARI

1	17.00	Nyårsdagen	Taizémässa
5	11.00	Sön. efter nyår	Högmässa med barnens gudstjänst
6	17.00	Trettondedag jul	Trettondedagsmässa
12	11.00	1 sön. e. trettondedagen	Högmässa med barnens gudstjänst
19	11.00	2 sön. e. trettondedagen	Högmässa med barnens gudstjänst
26	11.00	3 sön. e. trettondedagen	Högmässa med barnens gudstjänst

FEBRUARI

2	11.00	Kyndelmässodagen	Högmässa med barnens gudstjänst
9	11.00	5 sön. e. trettondedagen	Högmässa med barnens gudstjänst
16	11.00	Septuagesima	Högmässa med barnens gudstjänst
23	11.00	Sexagesima	Högmässa med barnens gudstjänst

Varje vecka

Tisdag
8:30 Morgonmässa

Onsdag
20:30 Kvällsmässa

Torsdag
12:00 Middagsbön
Vid middagsbönen själaringer
vi för de avlidna i församlingen

Lördag
17:00 Lördagsmusik

Söndag
11.00 Högmässa
med barnens gudstjänst
Kyrkkaffe serveras efter mässan

För Vandring och bön och
gudstjänsten Mitt i veckan
se separat anslag i församlings-
gården eller besök vår hemsida.

Nu är det jul igen – och *Gud blir människa*

”Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen. Han var i världen, och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans ...”
(Joh. 1)

Årets alternativa evangelietext på juldagen är hämtad ifrån Johannesevangeliet. Det är en något annorlunda text jämfört med Lukasevangeliets julevangelium om kejsar Augustus, värdshusvärden, herdarna och änglarna. Eller Matteusevangeliets version med Josefs perspektiv på Jesu födelse.

Johannes berättar inget om Betlehem eller krubban. Inte heller något om stjärnan eller ens modern Maria. Vi får i stället något som känns lite som en skapelseberättelse. Med orden ”I begynnelsen...”, inleds hela Bibeln i Första Moseboken och så börjar även Johannes sitt evangelium: ”I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud.”

I Bibelns inledning får vi veta att Gud är den första som fanns. Gud är sedan orsaken och ursprunget till allt. Enligt den första skapelseberättelsen

är det första som händer att Gud talar: ”Gud sade: »Ljus, bli till!« Och ljuset blev till.” Genom Guds ord blir himmel, jord och hav till. I Johannes evangelium är det Ordet som fanns från början och vi får även veta att Ordet är en person, Jesus. Jesus är Guds skapande ord.

I julens alla berättelser kan vi lyssna till många aspekter; Gud kommer som ett barn, Gud kommer till de hemlösa och till dem som är ”utanför”, Gud besjungs av änglar och hyllas av både de fattigaste och de rikaste. Men framför allt är Gud en brygga mellan det mänskliga och det gudomliga. I Jesus blir Gud antropomorf, människolik. Ja, Gud blir inte bara lik en människa utan faktiskt också en människa på riktigt. Gud helgar det mänskliga och



Bild: Camilla Limskog

det skapade genom att bli en del av det.

Bland juleljus, julgodis och julmusik så lyssna till de klingande orden ur Johannesevangeliet: ”Och Ordet bodde bland oss, och vi såg hans härlighet ...”.

Med önskan om en välsignad jul
Johan Tyrberg
biskop i Lunds stift

Sprid ljus i mörkret

I natt vaknar miljontals människor till ljudet av krig och konflikt. Swisha din gåva för fred till 900 1223.



act
Svenska kyrkan

tryggt
givande
grasöverige

90 SVENSK
INSAMLINGS
KONTROLL

Helgeands arbetslag på studieresa till Växjö

Vi träffas på perrongen i Lund för gemensam avfärd. Samtalen går i glada toner och vi är alla nyfikna på vad vi kommer få uppleva. En gemensam sak är att vi alla är positivt nyfikna på hur Skogslyckans församling har lyckats fläta samman deras diakoniceentrum och övrig församlingsverksamhet.

Utsikten från tågönstret ändrar form när vi så småningom landar i Växjö. Det är höst i luften och solen tittar fram. Vi går med våra väskor i samlad trupp upp till vårt hotell, där vi först ska planera församlingens jul. Vi får avnjuta en kopp kaffe, fyllda frallor och frukt. En liten inspiration till mig själv faktiskt! Tillsammans börjar samtalen flöda, kreativa tankar om hur vi ska få ihop julen. När luften nästan tar slut i konferensrummet är det dags för lunch. Vi hinner med en liten promenad innan det är dags att mötas upp utanför Växjö domkyrka. Vilken byggnad, inget jag skådat förr, väldigt iögonfallande. Här får vi en guidad tur av domkyrkokaplan Jens Linder. Spännande, informativt, men vilken vacker kyrka detta är.

Visste ni att utanför kyrkan finns statyn "Esaias Tegnér"? Terése visar entusiastiskt upp denna staty för mig, vi får inte glömma att Anja filmar oss och skratten är många och goda. Hösten gör sig påmind med de färgade löven på marken. God stämning har vi och eftermiddagen flyter på i god anda.

Fulla av energi vaknar vi upp till en dag som ska fylla oss av inspiration och ge oss nya infallsvinklar om hur det kan bli hos oss i Helgeands församling när vi ska slå ihop oss

med Diakonicentralen. Vi välkomnas till Skogslyckans församling och Diakon Ester tar emot oss för att börja vår insyn i deras verksamhet. Vi får gå ner en trappa för att få vara med på morgonbön. Det är ett stort rum vi möts av, med en del besökare som är där för att äta frukost. Det är en välkomnande känsla i lokalen. Efter morgonbönen gå vi en trappa upp igen, in i församlingsgården, för att få ta del av hur diakoniceentrum är uppbyggt, vi får möjlighet att ställa lite frågor och snart tar Katarina Hedqvist och Ola Isacson vid samtalet, och de berättar att just Skogslyckans församling och Diakoniceentrum blev till vad det är idag. Det var en önskan från församlingen att diakoniceentrum skulle vara hos dem. Men med en verksamhet som diakoniceentrum i deras lokaler, krävdes också omorganisation och fundering på vad som fick flyttas. Där diakoniceentrum ligger idag, låg deras barnverksamhet. Den fick flytta upp en våning, inte i lika stor skala men den fanns kvar. Något jag tänker kommer hända här i Helgeand också, vi får fundera om och omorganisera oss. Inget är omöjligt. All den nyfikenhet vi kom med till Skogslyckan, har givit oss ett driv i att försöka tänka framåt. Nu fick vi se hur deras förutsättningar ser ut, och vad de har gjort för att lyckas.

Vi fick förståelse för att det är många människor som behövs för att

detta ska gå runt. Inte bara personal från kyrkan, utan volontärer i stor skala, matbutiker som skänker mat i varierat skick osv. Det är ett stort maskineri som vi vet att vi kan få till även här hos oss. Det är min förhoppning i alla fall.

Med all ny information och alla intryck var det skönt att få avnjuta en kort promenad längs den vackra gravplats som ledde upp till kyrkan.

Åter igen, en vackert utsmyckad kyrka, intim och mysig var mitt första intryck. Ett lugn över framtiden



sprider sig.

Vi samlar oss och går åter till Växjö central, där tåget ska ta oss tillbaka till Lund C. Vi går i små grupper och delar våra tankar, några ska tillbaka till hotellet för att hämta upp väskorna de inte orkade släpa på. En annan gick ju till kaffehuset för att hinna avnjuta en god kopp innan avfärd hem! Det visade sig att de flesta hade den tanken. Vår kära herde njöt i fulla drag och lät sina älskade LP-skivor slarvigt stanna kvar på kaffehuset där i centrala Växjö. Tur människor är ärliga av sig, och att de fick hitta hem till Ola igen, en vecka senare.

Linnea Malmqvist
Husmor

Tänd ett ljus och *det lyser vidare...*

När vi hör ordet medmänniska så tänker vi att det är att vara det lilla i det stora. Medmänniska kan vara så mycket – en röst att tala med i natten när man inte kan sova för att man bär så mycket oro inom sig, att springa upp fyra trappor och fråga grannen som har svårt att gå ut om en ska ha något i affären. Att höra av sig till den som förlorat någon och tiden har gått och vännerna har fullt upp i sina liv... Smått i vardagen men som kan göra stor skillnad för den enskilde.

En medmänsklig handling borde inte vara svårt – empatin att känna in andra människors livssituationer där de befinner sig just nu – men vi tror att i en tid fylld av oro i världen kanske inte orken finns att se medmänniskan som bor i dörren bredvid. Eller ens egen oro över den skakiga tid vi lever i överskuggar det som finns nära.

Att visa på hoppet, tända ett ljus, kliva in i gemenskapen med människor som samlas i bön eller tanke – ett litet steg för mig men kanske stort för en annan.

Att vara medmänniskan som bjuder in, den som har tålamod med den som tvekar är inte alltid lätt – utmaningen kan vara att stå kvar som medmänniska i sorg eller glädje.

Genom att vara en god medmänniska så skapar vi ”ringar på vattnet” och det gör förhoppningsvis att andra människor också ser det nödvändiga att göra vår värld bättre och sprider medmänskligheten vidare till andra. Var och en av oss behövs för att världen skall bli bättre och på så sätt kan vi med Guds hjälp upprätta vår

Herres skapelse.

I en av texterna på 13 söndagen efter trefaldighet svarar Jesus på frågan ”Och vem är min nästa?” med berättelsen om den barmhärtige samariern. Det handlar om en man som blev slagen och misshandlad och lämnad vid väggkanten på sin väg från Jerusalem till Jeriko. Det kom först en präst och sen en levit samma väg, de såg mannen och gick förbi. Sen kom en Samarier och fick se honom ligga där och fylldes av medlidande. Han förband mannens sår och lät honom sedan rida på sin åsna och tog honom till ett värdshus. Där skötte han om honom och betalade sen värdshusvärderna för fortsatt vård med orden att om det kostar mer kommer han att betala när han är på återresa. Sen frågar Jesus vem av de tre som är den överfallne mannens nästa? Den som visade honom barmhärtighet blir

svaret. Jesus uppmanar då ”Gå du och gör som han”.

Den här berättelsen är aktuell även så här 2000 år senare. Det är lätt att bli så upptagen av allt man har att göra och hinna med i vardagen att man går förbi den som är rakt framför en. Att stanna upp lite varje dag och reflektera en stund kan vara det lilla som gör att man ser den man annars skulle gått förbi. Att öva sig i att vara närvarande i stunden berikar både för en själv och den man möter. Att lyssna på någon, att hjälpa till med något litet kan betyda så mycket. Kärleken till medmänniskan och skapelsen måste få komma till uttryck i de medmänskliga mötena.

*Cecilia Palmquist, socialkurator
Monika Sjögren, diakon
Mats Jirefalk, diakon
Diakoncentralen, Lund*

Hjälp oss värma *en medmänniska*

Diakoncentralen har ett stort behov av vinterjackor till vuxna, både män och kvinnor. Hjälp oss att samla in jackor som kan hålla våra besökare och medmänniskor varma i vinter.

Jackorna kan lämnas direkt på Diakoncentralen på Råbygatan 18 under följande tider: måndag-torsdag, 9.00–14.00, tisdag 11.00–14.00 och fredag 9.00–12.00. Telefonnummer till diakoncentralen: 046-71 87 65.

Du kan också lämna jackorna på expeditionen på Helgeandsgården så ordnar vi dem till Diakoncentralen. Alla vardagar mellan 9.00–15.00.

Tack för din hjälp.

Varför gick prästen förbi?

Ofta när man skriver eller säger något med en riktning tar fel person åt sig av det man säger.

Min mamma flyttade för 30 år sedan till en by i Spanien då hon hade svårt med både kylan och mörkret i landet, där vi som tillhör Helgeands församling bor.

Hon trivdes mycket bra där hon bodde och spred glädje till människor omkring sig. Ibland kom någon släkting och hälsade på, men för det mesta umgicks hon med människor i byn och någon gång med någon annan långtidsboende från Norden.

Så småningom blev hon äldre. Internet och TV var hennes främsta kanaler till omvärlden. Nu var det så att hon hyrde sin bostad av ett inhemskt par med två lägenheter för uthyrning. När min mamma hade fyllt 85 år, var hon fortfarande pigg. Dock har hon aldrig tyckt om, eller ens tyckt sig kunna, laga mat. Hon gick ut och åt alltmer sällan. Kvinnan i paret som hyrde ut var dock en bastant husmor. Hon lagade ofta storkok. Hon ställde en gryta med mat i trappan, så min mor bara kunde värma den när hon skulle äta. Detta skedde tre-fyra gånger i veckan.

Så småningom kom dock små krämpor krypande. Grannen tog min mor till doktorn, hon följde med henne till tandläkaren och hon fortsatte laga mat. Längre höll det på så och jag imponerades av den omsorg denna granne visade min mor. Några år efter 90-årsdagen började dock förvirring och glömska infinna sig. Hon glömde sin plånbok öppet på

bordet och dörren stod på vid gavel. Grannfrun, vi kan kalla henne Teresa, blev orolig. När man bryr sig om någon och har gjort det över tid är det lätt att bli överbeskyddande. Teresa visade sin oro genom ilska. Ja, jag tror vi alla vet att det inte hjälper en äldre människa som börjar bli dement att bli arg. Så var det dock och det blev en kyligare stämning dem emellan. Teresa fortsatte titta till, dela med sig av sin mat och ha kontakt med vården. Det blev allt jobbigare för Teresa och så småningom var det inte hon som hade det juridiska ansvaret och befogenheten att fullfölja den omsorg min mor kom att behöva. Den numera dementa äldre flyttades till sjukvården i en större stad. Så var det slut med den medmänskliga insatsen från Teresa.

Hon kokar säkert mat till någon annan behövande idag och ser om alltifrån grannar till släktingar.

Det finns delar i den här berättelsen som också finns i Lukasevangeliets 10:de kapitel, den berättelse som kallas ”Den barmhärtige samariern”.

”En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och råkade ut för rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom, och sedan försvann de och lämnade honom där halvdöd. En präst råkade komma ner samma väg, och när han fick se mannen gick han förbi. På samma sätt var det med en levit. Han kom till platsen, såg mannen och gick förbi.

Men en samariern som var på resa kom också dit, och när han såg mannen

förbarmade han sig över honom. Han gick fram och hällde olja och vin i hans sår och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, tog honom till ett värdshus och skötte om honom. Nästa dag tog han fram två dinarer och gav till värdshusvärdens och sade: Sköt om honom. Och kostar det mer ska jag betala när jag kommer tillbaka.” (Luk. 10:25-27)

När vi läser den här berättelsen om medmänsklighet och barmhärtighet, är det lätt att tänka att det alltid är så här vi ska göra. Och stillsamt undra; varför gick prästen förbi? Hur kan präster och diakoner gå förbi? Vad tror du? Det är i deras kall att vara kärleksfulla och förebilder. Jag vill inte gå i försvar för detta, men förhoppningsvis fanns en förklaring. Kanske var prästen på väg till någon annan som behövde hjälp, han kanske skulle begrava eller viga någon. Vi vet inte. Vi kan aldrig hjälpa alla på vår väg, hur gärna vi än vill.

Det är detta jag menar när jag skriver att det ofta är fel person som tar åt sig. Prästen behöver vår barmhärtighet i vår dom, vi vet inte vad som rör sig i honom. Och – ni som oftast och till er egen försummelse hjälper era medmänniskor; ibland är det ni som tar åt er av denna berättelse. Det vill jag inte, jag vill inte heller höja ett finger åt någon, men alla kan vi fundera över hur vi beter oss som medmänniskor. Vilka är våra medmänniskor och därifrån till horisonten vilka människor kan jag tänka mig att visa barmhärtighet? Är det även dem som jag inte tycker om eller de som har helt skild uppfattning i politiska och etiska ställningstaganden? Till och med den som varit elak? Jag undrar.

Anne Ekberg
diakon

Tankar om *medmänniska*

I detta nummer av Helgeandsmagasinet kan vi läsa om olika perspektiv på vad det kan innebära att vara medmänniska. Därför har vi nyfikat frågat personer i vår församlings omgivning: vad tänker du på när du hör ordet medmänniska?



Marianne

– Jag har många medmänniskor, underbara kompisar. Har suttit och pratat med en i en halvtimme nu. Vi var två som har suttit och pratat och en kom förbi och vinkade till oss. Träffpunkten på Virvelvindsvägen är viktig, där träffar vi folk. Och ner på gården träffar jag människor.



Lone

– Minns en ljuvlig sommar, den var i skimmer. Jag minns honom med glädje. För ett tag sedan satt jag med gamla brev – där han var med! Då ringde han plötsligt, när jag satt med brevet i handen. Vi har haft kontakt via telefon, jag har berättat om mitt arbete och nu har han hjälpt med ekonomiska medel så vi kan köpa en cykel till en behövande här i Lund. Fantastisk medmänniska.



Jenny Stockfors, barnbibliotekarie

– Jag läser just nu Stefan Einhorn's *Konsten att fördärva sitt liv – eller inte*. Om att man tolkar saker onödigt negativt. Att istället välja tolka det positivt. Det säger mycket om hur vi kan se på våra medmänniskor, att vi ofta tolkar dem negativt. Medmänniska är hur vi är mot varandra och vårt förhållningssätt till vår omgivning.



Katarina Hedqvist, präst Skogslyckans församling, Växjö

– Den djupa insikten att vi alla hör samman och behöver varandra!



Jocke

– En medmänniska är väl egentligen alla människor. Att hälsa på varandra är viktigt – som en granne eller någon man möter.



Jacob, verksamhetsledare mötesplats Klostergården för unga

– Man ska vara öppen och social, tillmötesgående. Bry sig om de som har det lite tuffare i livet. Trygga vuxna är viktigt, vara förebild och coachande. Det är viktigt att kunna se människor.

Händer i församlingen

Vårterminens torsdagsgemenskap

Vår torsdagsgemenskap börjar den 23 januari. Kl. 12.00 inleder vi med middagsbön och därefter lunchservering (50 kr).

23 januari kommer Mikaela Häger från Gospelverkstaden och hon kommer berätta om hur hon ser på körsång och gospel som ett led i att stärka, läka och förebygga psykisk ohälsa.

30 januari berättar Elinn Leo Sanberg om matfattigdom och mathjälp i Sverige idag.

6 februari presenterar representanter från Habo Gård sitt vårprogram.

27 mars välkomnar vi pastoratets domprost Niclas Blåder. Innehållet i föredraget är ännu inte bestämt.

Programmet för hela våren släpps i januari.

Jullunch

Vi avslutar terminens torsdagsgemenskap traditionsenligt med att äta jullunch tillsammans. Vi dukar upp jullunchen i församlingsgården torsdagden den 19 december, direkt efter middagsbönen kl. 12.00.

Observera att det är förköp för lunchbiljett (100 kr) och begränsat antal platser. Biljetterna säljs på församlingens expedition mellan den 28 november och den 11 december.

Julklappsinsamling

Julen ska få vara en glädjens stund för så många som möjligt. Vi önskar att alla barn får öppna sin alldeles egna julklapp. Diakoncentralen samlar in och delar ut julklappar till barn, 0–18 år. Klappen ska vara i nyskick. Du kan lämna din julklapp direkt på Diakoncentralen, Råbygatan 18, eller till någon av oss i församlingsgården på Nordanväg 11 så ordnar vi så att de kommer till Diakoncentralen. Sista inlämningsdag är den 13 december.

Önskar du julklappar till dina barn?

Kontakta vår diakon Anne Ekberg, senast den 13 december.
anne.ekberg@svenskakyrkan.se
eller 046–71 88 12.

Att åldras med Gud

Välkommen att anmäla dig till en samtalsgrupp om åldrandets gåvor och utmaningar. Vi samtalat utifrån egna erfarenheter och tankar och vänder oss till personer över 65 år.

Vad händer inom oss i den mognadsfas som ibland kallas den tredje åldern? Vilka frågor ställs vi inför och har vi några andliga vägmarken på vägen? Vi läser utdrag ur böcker på temat.

Vi träffas klockan 13.30–15.00, sex fredagar i rad, med början den 17 januari. Ingen kostnad.

Plats: Domkyrkoforum i Lund i salen Donatus.

Ledare: Elisabeth Östberg, diakon i Norra Nöbbelövs församling, Anne Ekberg, diakon i Helgeands församling och Kerstin Persson Wester, ideell medarbetare.

Anmälan och frågor till Anne Ekberg, tel 046 718812 eller mejl anne.ekberg@svenskakyrkans.se



Bild: Alex & Martin/IKON

Håll dig uppdaterad:

Hemsida: svenskakyrkan.se/lund/helgeand

Facebook: facebook.com/helgeand

Helgeandsmagasinet som pdf:
svenskakyrkan.se/lund/helgeand/helgeandsmagasinet

Bli medlem:

Hemsida: svenskakyrkan.se/medlem

Adventstid och jul i Helgeands församling

Lördagsmusik

Adventstid och musik hör ihop och flera lördagar i december tillägnas advents- och julmusik. Lördagsmusiken är varje lördag, terminstid, kl. 17.00 och utan kostnad. Vi tar upp frivillig kollekt som går till fortsatt musikverksamhet i Helgeands församling. Välkomna.

30 november

Advents- och julmusik

Helgeandskören

Körledare: Larsåke Sjöstedt

14 december

Helgeands Gospelkör

David Henningsson, piano

Bo Riborg, bas

Körledare: Annica Forssell

7 december

Martina Björk

21 december

Julmusik

Jubilatekören

Körledare: Larsåke Sjöstedt



Julafton i Helgeand

Den 24 december klockan 11:00 kommer vi att fira Julbön i kyrksalen.

Tidigare år har vi haft ett tydligt fokus på barn i den gudstjänsten, men i år blir det en mer klassisk julbön där naturligtvis alla åldrar är välkomna.

Efter gudstjänsten bjuds det in till julgröt i biblioteket.

Klockan 23:30 bjuder vi in till midnattsmässa i kyrksalen. Tanken är att ha en högtidlig men enkel mässa där vi firar inkarnationens mysterium. Det känns spännande att återvända till denna tradition i församlingen.

På juldagen och annandagen hänvisar vi till övriga kyrkor i pastoratet.



En röst från församlingen

Att vara medmänniska. Vad innebär det? Egentligen. Läs nedan Sigvards fina text och om hans sätt att leva sitt liv som medmänniska.

Jag – en medmänniska.

Att finnas till för sina medmänniskor – utan att utplåna sig själv... kan vara en devis, eller ett motto att leva efter.

För mig är det viktigt och även naturligt att se människan bakom alla roller och yttre fasader, och också se var behoven finns, kanske är det min talang, eller gåva om man så vill. Osökt kan man tänka på att förvalta sin talent, lika med talang eller gåva. För mig finns det ett bibelord som har blivit mer och mer viktigt för mig: ”ta hand om, vårda dig om änkan, den faderlöse och främlingen i landet!” och också: ”vadhelst du har gjort mot en av dessa mina minsta, det har du gjort mot mig!” Jag tänker att det är dessa, de små och svaga i vårt samhälle som behöver vårt stöd och vår omtanke.

Det finns olika sätt att bry sig. För det första att se andra människor. Det är så viktigt att bli sedd, för då är man någon. Och för det andra, att respektera varandra, att inte uppträda som den som vet mer eller kan mer, vilket kan göra att den man försöker hjälpa och stötta hamnar i underläge.

Jag tänker, att vara människa, dessutom med-människa är en intressant tanke, att vara med och inte mot. Motspanstig kan vara, och då vaknar tankarna.

”Vi är en sekund i epokenas ström
Men vårt liv är en oersättlighet
Så innan min låga flämtar till
Och skymningen tiger still
Vill jag vara ett bloss för dem som följer oss
En tid Ett ljus på deras stig
En tid Ett ljus i deras liv”
Text: Björn Afzelius

Detta är en text som betyder mycket för mig. Vi lever en kort och begränsad tid här på jorden, och då är det viktigt att ta vara på ”vår stund på jorden”.

Jag har tidigare jobbat som kontor på Öland, och då minns jag särskilt när jag tillsammans med en församlingsassistent hade

hand om en barnkör, och vi fick gå och hämta och lämna barnen på den närliggande skolan. Speciellt minns jag att dom frågade, varför är du alltid så glad? Ja, vad svarar man på det... Jag vet vad jag svarade: Det är väl bättre att vara glad än att gå omkring och, så att säga hänga läpp. Och glädje smittar av sig. Vi hade mycket roligt ihop!

En annan sida som verkligen har berikat mitt liv på så många olika sätt är kontakten med våra invandrare eller nysvenskar om man så vill.

Det började redan på Öland 2015, det året när den stora flyktvägen kom, och alla campingplatser och stugbyar fylldes till brädden av nya människor. Inte långt från min arbetsplats fanns det en campinganläggning som heter Lundegård och det var många flyktingar som handlade i Borgholm eller Köpingsvik och sen skulle ta sig tillbaka till förläggningen när det gick nå buss. Det var åtskilliga gånger som jag plockade upp dem längs vägen där dom kom där med sina fulla kassar och det var vinter och snö. Dessutom så öppnade vi upp vårt församlingshem en dag i veckan, där jag var en av initiativtagarna, som vi kallade ”Meetpoint” och dit vi bjöd in alla som ville komma. Lite enkelt fika, kaffe och te och saft till barnen, och chips. Det viktiga var gemenskapen, och att dom fick träffa oss svenskar! Det var flera frivilliga som ställde upp, pensionerade lärare och en man som tidigare hade jobbat på arbetsförmedlingen och nu hjälptes åt med den första undervisningen i svenska språket. Så många roliga och glada minnen jag har från den tiden! Och kontakter som knöts och består än idag!

Jag passerar den här världen bara en gång så om jag kan visa någon vänlighet eller göra något bra så låt mig göra det nu låt mig inte uppskjuta det eller försumma det för jag kommer inte den här vägen igen.

Sigvard Carlsson



Svenska kyrkan

Lund